

Οικογένεια και δεισιδαιμονίες στην Ινδική κοινωνία (Μοναχός Ilie Bobaianu, Αγιογράφος)

/ [Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=173861>]

Σύμφωνα με τον νόμο στην Ινδία σήμερα ισχύει η μονογαμία. Όμως λόγω των παραδοσιακών θρησκευτικών παραδόσεων στους Ινδουιστές σε μερικές περιοχές επικρατεί η πολυγαμία. Επίσης σε μερικά παρακλάδια των Βουδιστών όπως στους Serpas μπορείς να βρεις το φαινόμενο της πολυανδρίας, δηλαδή η γυναίκα μπορεί να παντρευτεί περισσότερους από έναν συζύγους και να ζουν μαζί στο ίδιο σπίτι.

Παρόλα αυτά υπάρχει κοινωνική σεμνότητα στην Ινδία στον δημόσιο χώρο. Τα αγόρια κάνουν παρέες ξεχωριστά από τα κορίτσια. Δεν είδα πουθενά ζευγάρια να φιληθούν ή να αγκαλιαστούν δημόσια. Οι κοπέλλες είναι ντροπαλές και ντύνονται σεμνά, κατά την παράδοση. Δεν τολμούν να ξεγυμνώσουν το πόδι τους και συχνά

έχουν το κεφάλι σκεπασμένο. Ντύνονται όμως πολύ ποικιλόχρωμα και φορούν κατά παράδοση σκουλαρίκι στην μύτη και δακτυλίδι και βραχιόλι στα πόδια, εκτός από τα συνηθισμένα και σε μας γυναικεία στολίδια. Στον ναό οι άντρες πηγαίνουν κρατώντας ο ένας τον άλλο από το χέρι σαν σύμβολο πνευματικής ενότητας και κάνουν ομάδες ξεχωριστά από τις γυναίκες. Μόνο οι πλούσιοι πηγαίνουν στον ναό με την οικογένεια και παραμένουν μαζί.

Από ότι κατάλαβα από τον ξεναγό που μας συνόδευε υπάρχει ένας νόμος σύμφωνα με τον οποίο όλοι πρέπει να εκκλησιασθούν, αλλά πόσο πεπεισμένοι είναι σε αυτά που πιστεύουν δεν μπορώ να πω. Πηγαίνουν με άνεση στον ναό, όμως μέσα είναι σοβαροί και ιδιαίτερα οι γριές. Όταν ένας από την ομάδα μας άρχισε να φωτογραφίζει μέσα σε ένα ναό, μία γυναίκα που ίσως προσευχόταν διαμαρτυρήθηκε έντονα, παρόλο που δεν είχε φωτογραφήσει την ίδια.

Δεισιδαιμονίες και μετεμψύχωση

Όπως είπα, στον ινδουισμό υπάρχουν πολλές αιρέσεις και ακρότητες. Μπορείς να συναντήσεις ανθρώπους που είναι ειλικρινώς αφιερωμένοι στις θρησκευτικές τους αρχές, αλλά και τσαρλατάνους που, κάτω από την μάσκα μίας αυστηρής άσκησης ή μιας παράξενης κοινωνικής παρουσίας γοητεύουν τις αφελείς καρδιές των μυστικοεραστών και ζουν σε μία σιωπηλή ζητιανιά και κενοδοξία.

Μέσα στον λαό υπάρχουν πολλές δεισιδαιμονίες και η πίστη στην μετεμψύχωση τους κάνει να παραχωρούν την θεότητα σε άλογα ζώα, πιστεύοντας ότι είναι μετεμψύχωση ενός θεού. Έτσι για παράδειγμα η αγελάδα, αλλά και ο ελέφαντας, και η μαϊμού έχουν αποκλειστικά προνόμια στην Ινδία. Την αγελάδα την βρίσκεις μέσα στην πόλη, στους δρόμους, βόσκοντας ελεύθερα όπου επιθυμεί η ξαπλώνοντας πάνω στα σκουπίδια. Κανείς δεν τολμά να την ταραξει ή να την ενοχλήσει με κάτι. Μόνο η αστυνομία δικαιούται να την αγγίζει ελαφρά με την ράβδο για να την βοηθάει να αλλάξει πορεία για να μην μπλοκάρει την κίνηση. Τα κόπρανά της οι κάτοικοι τα σκεπάζουν προσεκτικά με ένα ξύλινο κουτί μέχρις ότου έρθει ο αρμόδιος υπάλληλος που πρέπει να τα συλλέξει. Παίρνουν ακόμα και τα ούρα της που τα ανακατεύουν με λίπος βουβαλιού και τα χρησιμοποιούν για το γυάλισμα των μπρούντζινων αγαλμάτων των ναών, πράγμα που προσθέτει στην ήδη προϋπάρχουσα ατμόσφαιρα, μαζί με τα αρώματα κανέλλας και άλλων εύοσμων ρητινών και μυρωδικών, μία μπόχα που οι Δυτικοί που λατρεύουν τις ινδικές ταινίες για τον μυστικισμό τους δύσκολα θα μπορούσαν να την φανταστούν και να την ανεχθούν.

Η αγελάδα, όπως και ο ελέφαντας, έχουν βαμμένα ή γραμμένα στο κεφάλι με έντονα χρώματα μυστικά σύμβολα. Κανείς δεν την αρμέγει, ίσως και διότι έχει

πολύ μικρούς μαστούς. Όταν πηγαίνουν στην δουλειά τους, οι κάτοικοι συνηθίζουν να της βάζουν μετάνοια, ίσως για να παίρνουν την ευχή της.